

בדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

אין מנהגינו להזכיר פסוקי קרבן מוסף כלל בתפילת המוסף

כתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"א עמ' קמב): וז"ל: ודע שבנוסחת הרמב"ם והתנא"ל אין מוזכרין כאן פסוקי קרבן מוסף כלל, וכן תמצא גם בהרד"א שלא הזכירם. וכבר אמרו בסוף מס' ר"ה אמר רב חננאל אמר רב כיון שאמר ובתורתך כתוב לאמר שוב אינו צריך. ופרש"י דאפסוקי המוספין קאי דכיון שאמר נעשה ונקריב לפניך כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך סגי ואינו צריך לומר מקראות המוספים ע"כ. וכ"כ הרא"ש שם דהוי כאלו הזכירם וקיים ונשלמה פרים שפתינו. והב"י האריך להזכיר כל דברי הפ' בזה סי' תקצ"א וסיים דהרמב"ם כרש"י ז"ל ס"ל.

ואם תראה בדפוסים שמזכירים פסוקי קרבן מוסף לאו לעיכובא ואף לא לכתחילה כי נכתב לפי מנהגם ובמקום שאין מנהג לאמרם אין לשנות ולהזכירם, עכ"ל.

לרפואת דוד בן יאיר בתוך שכחע"י

וב'חזקוני' על פסוק זהיה לך לאות על ירך, כתב וז"ל: כל זה תאמר לבנך, עכ"ל. כלומר, תאמר לבנך שלכן צריך להניח תפילין בשביל ליכור תמיד את אלו המצוות.

ואכן אבותינו הקדושים הרגילו ילדיהם לזה מקטנות, ולא הסתפקו באמירת תודה ודי, אלא הרגילום לברך את השני בכל פעם שנעזר בחברו, כגון: כאשר נוטל לשני מים ראשונים, מי שנוטל לו מברך את הנוטל לו, יעבדוך עמים, והלה משיב לו, זיישתחוו לך לאומים. וכן במים אחרונים, מי שרוחצין לו מברך את שרחץ לו, יתרום יריך על צריך, והלה משיב לו זיכר אויבך יכרתו. ודברים אלו נעשו ע"י הילדים. ובדורינו זה ראשית יש לאדם להתחזק בזה בינו לבין עצמו, והמבין יבין.

גם יש לתת את הדעת, שכאשר בנו שואלו את הנ"ל, צריך לשמוח משאלתו ולהשיב לו בשמחה. שהרי אמרו חכמינו ז"ל (בראשית רבה פ"ב אות ג) 'אין זהיה, אלא לשון שמחה'. והתורה פתחה את שאלת הבן זהיה כי ישאלך בנך. וכן גם בעת שאתה משיב לו וכפי שביאר החזקונין זהיה לך לאות על ירך, צריך אתה להשיב ולהראות לו שזו שמחה גדולה.

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים (שמות יג. יד)

מובא במדרש (רבה פ"ט אות ח) בזה"ל: קדש לי כל בכור, רבי נחמיה אומר, אמר הקדוש ברוך הוא לישראל בשתבואו לארץ תעבירו (שמות לד, יט) כל פטר רחם לי, יכול לא להעבירו מיד, תלמוד לומר: והעברת כל פטר רחם לה, מיד הזהיר הקדוש ברוך הוא על שחם עליהם במצרים. והיה כי ישאלך בנך מחר, הודיעהו נסים שנעשו לכם במצרים כשהקשה פרעה לשלחך, שנאמר: ויהי כי הקשה פרעה, עשה אותו סימן בידך ובראשך, שנאמר (שמות לד, יט) והיה לך לאות על ידך, משל למלך שעשה לבתו שמחה גדולה שהיתה נתונה אצל שונאים, אמר לה אביה, עשי אותה שמחה שעשיתי לך עטרה לראשך שלא תשפתי אותה. כך האלהים עשה נסים לישראל ובשבילך הרג בכורי מצרים, לכך הזהירם על קדשת בכורים שהוא בידו, הרג אותם, שנאמר (שמות יב, כט): וה' הבה כל בכור, שיהיו עטרה בראשם של ישראל שלא ישפחו הנס לעולם, עכ"ל.

הרבה מהמון העם חושבים ששאלת התינוק מה זאת? חוזרת על עניין עבודת הפסח. אך מי שנותן לבו להתבונן בפשט הפסוקים, רואה בפשטות ששאלת התינוק היא על עניין מצוות הבכורים של החמור והשה ולהבדיל האדם וכפי שכתב בתרגום יונתן בן עוזיאל, 'ויהי ארום ישלילך בך מחר למימר מה דא מצוותא דבוכרייא'. ר"ל, שעניין שאילת התינוק אינה רק בעת הפסח אלא קיימת בכל זמן ובכל עת. וא"כ גם נתינת תשובה לתינוק הינה בכל עת ששואל. והתינוק נותן לב להתבונן בזאת בעת ששמחת האדם גואה, שחלפו ימי החשש שחיו ימות הולד. וועל אף שבבנו בכורו אין התינוק שואל שהרי הוא בן חודש ימים אך עדיין שייך דבר זה כאשר נושא כמה נשים שאז בנו מאשתו הראשונה שואל על אחיו מאם אחרת ודבר זה היה מצוי בעבר ואכמ"ל.

ולא בכדי נתנה תורה דגש על מצוה זו, מפני שיש בה דברים חשובים עד למאוד. 'החדרת האמונה'. והכרת הטוב. שהם יסוד קיומי לאדם עלי אדמות. האמונה היא דבר פשוט וברור, והכרת הטוב מתחיל בבן אדם לחברו, שהרי כבר אמרו חז"ל (משנת רבי אליעזר פרשה ז) 'כל הכופר בטובתו של חברו, כאילו כופר בטובתו של מקום'. וע"כ צריך האדם להרגיל בנו מקטנות לזה.

הני תרי יעוקי דמעלי, דעליהון אמרי אינשי, בוצין בוצין מקטפיה ידיע, ורב חיליהון לאעריתא ולכל מאני דסמיך לה, ה"ה שלום אגרהם דמארי ואגרהם כחן היו. יהא רעוא מן קדם שמיא, דיהון תלמדיא חכמיא רברביא, וזיהוון יהא כאשא, ומנהורוון לעמא קדישא יהון מנהרין, אנכי.

מרבני הקהילה

הרה"ג ברוך עוקשי שליט"א
רב ק"ק 'בני תורה' אלעד ת"ז

לב כבד

פתרונות לשבת 'וארא'
אחודה חידה! אהרון את היאור ויצאו
הצפרדעים, המצריים את הצפרדע
ויצאו ממנה צפרדעים.
הזוכה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה? שבע אחרון לפתרונה!

אזרח חידה!
הן בפרשתי שתיים
ונמצאות על האנשים פעמיים
אך לא כל יום
ולפעמים אף יותר מיומיים
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו' (שמות י"א), מצאנו בלשון הפסוקים את הביטוי 'לב כבד' בעיקר אצל פרעה וכמו שראינו 'כבד לב פרעה' וגו' (ש"ד) ויש להתבונן מהו פירוש הביטוי 'לב כבד' האמור אצל פרעה 'זהכבד את לבו' (שמות ח"א) ו'יכבד פרעה את לבו' (שמות ח"ב). והנה אין כאן ענין רק להבנת מצבו של פרעה אלא זהו גם מפתח להבנת מצבינו אנו כי כבר כי הרמב"ם בהל' תשובה (פ"ג ה"ג) שכל אדם יכול להיות רשע כפרעה וכו', ובאמת נראה שלמד זאת הרמב"ם ממה שביטוי זה 'לב כבד' נאמר גם על עם ישראל כמו שראינו 'זלמה תכבדו את לבבכם' (שמואל א' ו'). ומכאן שגם אצל עם ישראל ישנו מושג של הכבדת לב.

ונראה לבאר שענין לב כבד הוא ענין 'לב אבן' מול 'לב בשר', לב אבן הוא 'לב כבד' וכמו שראינו 'זהסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר ורוח חדשה אתן בקרבכם' (יחזקאל לו"ב) 'זהסירותי לב האבן מבשרכם' (יחזקאל י"א י"ח). וביאור הענין יש להקדים את דברי הגמ' בסנהדרין (ל"ח) ואמר ר' יוחנן ג' מאות משלי שועלים היו לו לר"מ ואנו אין לנו אלא שלש יאבות אכלו בוסר ושיני הבנים תקדינה' (יחזקאל י"ח) 'מאזני צדק אבני צדק' (ויקרא י"ט) 'צדיק מצרה נחלץ ויבוא רשע תחתיו' (משלי י"א).

ופירוש רש"י משל הוא שרימה השועל את הזאב ליכנס לשכונת היהודים בע"ש לתקן עמהם צרכי שבת ויאכל עמהם בשבת, וכשבא ליכנס חָבְרו עליו במקלות, בא להרוג את השועל. א"ל לא הלקחך אלא בשביל אבין שפעם א' התחיל לסייען בסעודה ולקח לעצמו נתח טוב, א"ל ובשביל אבא אני לוקח, א"ל הן, אבות אכלו בוסר ושיני הבנים תקדינה, אבל בא ואראך מקום לאכול ולשבו, בא לו על הבאר ועל שפתו מוטל עץ והחבל מושכב עליו, ובשני ראשי החבל שני דליים קשורים, נכנס השועל בדלי העליון והכביד וירד למטה ודלי התחתון עלה, א"ל הזאב למה אתה נכנס לשם, א"ל יש כאן בשר וגבינה והראה לו דמות הלבנה במים כדמות עגול גבינה. א"ל אני היאך ארד. א"ל הכנס אתה בדלי העליון, נכנס והכביד, ירד הזאב ועלה השועל וא"ל היאך אני עולה, א"ל 'צדיק מצרה נחלץ ויבוא רשע תחתיו' לא כך כתיב 'מאזני צדק' וגו'.

הקשה המרש"א דעדיין חסר כאן משל אחד על פסוק 'מאזני צדק אבני צדק' וגו' ועוד שלרש"י אין כאן אלא ב' משלים ולא ג'.

וע"ז הוסיף המהרש"א 'ושמעתי שיש ליישב' שיש עוד חלק במשל, שהשועל פחד לירד לבאר כי זהו ספק נפשות ועל כן ירד עם אבן בדלי כדי להכביד את עצמו, ונתן אבן דוגמתה גם בדלי השני כדי שמשקל הדלי שלו יהיה גדול מהמשקל של הדלי השני, וכך אמר, אם לא ירד הזאב אני אשליך את האבן ואעלה מן הבור, וזהו משל 'אבני צדק' המובא בפסוק. ובכך מובן שהראה לו בשר וגבינה, גבינה זו דמות הלבנה ובשר זהו הקשר שבדלי, ומבאר המהרש"א כי משל זה נמשל גדול ועיקרי, כי השועל נמשל בכל מקום לצדיק עובד ה' כי לעבודת ה' חייב אדם פקחות גדולה כמו השועל להנצל ממארב היצר. והזאב הוא משל לרשע שהוא אוכל ודורס כהרשע שהוא אוכל ודורס.

ידוע כי עוה"ז דומה לעו"ש ועוה"ב דומה לשבת, ועליו אמרו מי שטרח בעו"ש יאכל בשבת (וידק). והנה הזאב בא לטרח בעו"ש ואוכל הוא בעו"ש ממטעמי השבת והוא חפץ בכך לאכול מן האוכל בשבת ואז גרשוהו במקלות כלומר אין נותנים לו שכר בעוה"ב הדומה לשבת כיון שכבר אכל את שכרו בעוה"ז המשול לעו"ש. בא זאב להרוג את השועל עו"ש הפסוק 'צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו ה' לא יעזבונו בידו'. כלומר הרשע רוצה גם ליטול את חלק הצדיק בג"ע, והקב"ה אינו נותן לו ליפחות את חלק הצדיק, ואז השועל מפייסו כדרכם של צדיקים המפייסים את הרשעים וכמו יעקב שפייס את עשו בדורות ובדברים כדי שלא יהרגו ואומר לו שגרשוהו בגלל חוביו שנטל הרבה מהם, ומיד מציע לו מתנות בעוה"ז וכמו שנותנים שכר לרשעים בעוה"ז וזהו בשר וגבינה שמציע השועל לזאב, שהרי אינם בשר וגבינה באמת אלא דמיון בעלמא לבשר וגבינה, כי כל תאוות והנאות עוה"ז אינם אלא דמיון בעלמא אין בהם ממש, ולכן מאורע זה היה בלילה (שבו נראת הלבנה) כי עוה"ז דומה ללילה כמו שאמרו בפסחים (ק"ב) כי בעוה"ז יקבל את שכרו מושלם בהנאות המדומות של עוה"ז.

ורמו לו שיקבל זאת מ'המאזניים', לרמוז על חודש תשרי, שהוא מזל מאזניים, כי על הכל יביא האלדים במשפט, ובמשפט יקבל את המגיעו אל מעל המציאות ש'טרח בעו"ש' עם היהודים בכפר, ויקבל שכר שהוא הנאות בעוה"ז. ואז הרשע יורד אל הבור להנות מן הבשר והגבינה המדומים ונשאר בבור והצדיק הנמשל אל השועל עו"ש השלכת האבן יוצא מן הבור. ואבן זהו משל ל'יצה"ר שזהו אחד מו' שמותיו (כדאיתא בסוכה ב"ב) כי אין צדיק אשר לא יעשה רע מעט, וזהו שאימץ את האבן אל לבבו ועו"ש שמשליך את האבן הזו שהוא עושה תשובה וזורק את ה'יצה"ר בחינת 'לב האבן' הוא יוצא מן הבור. אבל הרשע שרודף אחר ה'יצה"ר, אחר תאוות עוה"ז, נהנה מן העוה"ז אבל נופל לבור והוא שאמרו 'צדיק מצרה נחלץ ויבוא רשע תחתיו' לרמוז על האמור בגמ', זכה, נוטל חלקו וחלק חבירו בגן עדן. לא זכה, נוטל חלקו וחלק חבירו בגיהנם (תניגין טו), וזהו יבוא רשע תחתיו, כלומר שהרשע מקבל גם את הגיהנם של הצדיק, והדברים מאירים.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מה ענין דברי חכמים ז"ל אין לו להקב"ה בעולמו חוץ מארבע אמות של הלכה

התשובה. דע כי ענינו שהאדם הוא סגולת ה' יתעלה מכל הנמצאים התחתונים, לפי שהאדם עולם קטן דומה לעולם הגדול, ונעשו לאדם ארבע השגות, השגה חושית, והשגה השערתית, והשגה דימונית, השגה שכלית, והיתה המטרה באדם ההשגה השכלית. ולפי שהמורכבות מארבע היסודות ארבעה והם הדומם, והצומח, והחי, והאדם. ולפי שנעשו הכוחות ארבע, והם כח הויית הדומם, וכח הנפש הצמחית, וכח הנפש החיונית, וכח הנפש ההוגה. והנישגים ארבעה, גוף מורכב, וגוף פשוט, ונפש ושכל. והתבונן אמרם אמות, כלומר אותו השיעור שהוא מרובע, והתכלית ממנו ההלכה אשר היא זו המטרה. והתבונן אמרם להקב"ה, כי המציאות מצויה ופועלת יתעלה בעולם השפל, וקרא אותו עולמו. והבן.

שאלה כ"ז מספר גן השכלים דף רט"ז
למוה"ר נתנאל בירב פיומי זצ"ל

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
ואחזינה ע"ה תנצב"ה

לעילוי נשמת
מוה"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

מהליכות אבותינו

כיצד מתמודדים עם השדים

בגמרא (פסחים ק"ב:) מובא שאבבי גזר על השדים שלא יעברו במקום ישוב כלל. ואכן בארץ תימן היו מצויים שדים לרוב במקומות שאינם ישוב, והיו צריכין להזהר מפניהם לכל יזקום. וכמו שמובא בספר 'שרשרות גבלות' (עמ' 140) בזה"ל:

מספרים על מורי סאלם אלעדני הכהן, שפעם אחת בשעת לילה, בהיותו בדרך לבדו לביתו בגיבלה, סבבוהו מה שהיה ידוע גלוי ומצוי בתימן 'שדין', כמו שכתוב בגמרא שלאחד נגלים במציאות, שנים שומעים, ושלשה ולא כלום. והיות ועדיין היה צעיר לימים, לא החשיב עצמו לתלמיד חכמים שאסור לו ללכת יחידי. הוא נבהל אך מיד התעשת, והחל לשורר בקול רם את המזמור "ישב בסתר עליון" (תהילים צ"א), וחזר עליו כמה וכמה פעמים. השדים לא יכלו לגשת אליו עד עלות השחר, וברחו מפניו. והוא הודה לה' ית' על החסד אשר גמל עמו, ע"כ.

ומעין זה מתהלכים סיפורים רבים על אנשי יהודי תימן, ואף אני בעצמי שמעתי מבני משפחתי שעלו ארצה, שהיו נגלים להם השדים בדמות חיות אריות וכיו"ב, והיו אומרים פסוקים מסויימים והשדים היו בורחים ונעלמים. ובקרב משפחתינו מפורסם המעשה על דוד אימי חיים נהרי ז"ל שבאו שדים בדמות אנשים להציע לו לישא אשה (שדה). ואביו מארי יחיא נהרי זצ"ל שהיה גברא רבה, הבחין לפי הליכותם שהמה לא מבני האדם, ומיד גירשם והזהירם לבל ישובו הנה, וכך הוה. גדלות אבותינו ניכרה בזה, שלא איבדו עשתנותיהם בשעת בהלה, וזאת מפני שהיו מחוברים בכל לבם ובכל ענותיהם לבורא עולם. יחיא רעוא שזכור להיות כמותם.

והיה לאות על ירך ולטופפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים (שמות יג, טז) צריך לדעת, (א) למה קראה התורה את התפילין טופפת. (ב) וגם למה נקרא בפי חז"ל (ביצה טו.) תפילין. על מלת טופפת, מביא רש"י שני פירושים. האחד, בשם הגמרא מנחות (לה, ב), שנקרא התפילין טופפת, על שהתפילין שהתפילין של ראש מדי בתים, ולפיכך נקרא טופפת, טט בכתפי שמים, פת באפריקי שמים. כלומר שבמקום הנקרא "כתפי", היו אומרים במקום שמים טט, ובאפריקי, במקום שמים אומרים פת.

הפירוש השני אומר אותו (רש"י), בשם מנחם בן סרוק, שהוא מלשון (יחזקאל כא, ב) 'זהטף אל דרום', (מכילת ב, ו) 'אל תטיפו יטיפון, לשון דבור. כמו (שמות יג, ט) 'ולזכרון בין עיניך', האמורה בפרשה ראשונה, שהרואה אותם קשורים בין העינים יזכור הנס וידבר בו.

והרמב"ן (במקום), אחרי שהביא הפירושים הראשונים, אמר עוד, שרבותינו יקראו הדבר המונח בראש, "טופפת". כמו שאמר (שבת פ"ז מ"א) ולא בטופפת, ולא בסנבוטין, (שבת נ"ז) ואמר רבי אבהו איהו טופפת, המקפת מאוזן לאוזן, עכ"ל.

ואם כן (ע"פ הרמב"ן), יזכיר עוד הכתוב, שתהיה המצוה הזאת חביבה עלינו, כתכשיט הנתון על המצח. וגם שיהא גלוי ונראה לכל, כמו שהכתוב אומר (דברים כח, י) 'וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך', (מגילה טו.) ואמר רבי אליעזר הגדול, אלו תפילין של ראש.

ושמא תאמר, להניח אותו רק לפעמים, כמו שלובשים התכשיט ואחר כך מצניעים אותו בארון, ת"ל 'בין עיניך, שיהא בין עיניך תמיד.

ומה שקראום חז"ל "תפילין", הוא מפני שמניחים אותו בשעת התפילה, שזהו חובה, אף עפ"י שמצות תפילין היא כל היום, אך מפני שאין כל אדם יכול להניח אותו כל היום, או אפילו כמה שעות, עשו החכמים חובת הנחתו, בשעת ק"ש ותפילת שחרית. וזהו גם אחד מהפירושים, שקוראין אותו (מנחות פ"ד מ"א) תפילה של יד, תפילה של ראש.

ועוד טעם שנקרא בשם תפילין, מלשון (שמות ט, ד) 'זהפלה ה'', שאנחנו מובדלים ומופרשים מאומות העולם, במצות שצוותה אותנו התורה.

ובמנחות (מג) כתוב, ת"ר חביבין ישראל שסיבבן הקב"ה במצות, תפילין בראשיהן ובזרועותיהן, וציצית בבגדיהם, ומוזזה בפתחיהן, ועליהן אמר דוד (תהלים קיט, סד) 'שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך'. רבי אליעזר בן יעקב אומר, כל שיש לו תפילין בראשו, ותפילין בזרועו, וציצית בבגדו, ומוזזה בפתחו, הכל בחיזוק שלא יחטא (פרש"י מכל וכל ועוד בחזקה שלא יחטא), שנאמר (קהלת ה, יב) 'זהחוט המשולש לא במהרה ינתק, ואומר (תהלים לה, ח) 'חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם'.

וצריך האדם להזהר, שלא יסיח דעתו מהתפילין אפילו רגע אחד. ק"ו מצוין, ומה הציץ שיש בו רק אזכרה אחת, אמרה תורה (שמות כח, לח) 'זהיה על מצחו תמיד', תפילין שיש בו בתפילין של ראש כ"א אזכרות, כנגד שם אהיה, וכן בשל יד, סך הכל מ"ב אזכרות, כנגד שם מ"ב, על אחת כמה וכמה. ותהא מחשבתו של אדם טהורה, וגופו נקי, כמו שאמר בגמרא (שבת מט.) תפילין צריכין גוף נקי.

טעם לשתי השינוי, שיש של שלש, וישן של ארבע, שיש של שלש, כנגד שלשה אבות, וישן של ארבע, כנגד ארבע אמהות. ד"א כנגד שבעה ספרים, שהם בראשית, שמות, וקרא, במדבר נחשב לג' ספרים, דברים.

בדרכיהם אתהלך...

מי קובע את זמן המיתה

כשהגיע זמן פטירתו של הרב סעדיה בן דוד אלקהדה זיע"א, התגלה לו מלאך המות כשליח ואמר לו שהגיע קיצו. השיב לו הרב, לך תאמר כי הרב מבקש ארכה עד שיחתן את הבנים והבנות. נתן לו המלאך ארכה. כשגמר אחר כמה שנים לחתן את בניו ובנותיו, שוב הופיע מלאך המות ודורש ממנו להחזיר את נשמתו כפקדון. אמר לו הרב, אני אגמור את העניינים שלי. שאלו מלאך המות, כמה זמן אתה רוצה? השיב הרב, ששה חדשים.

בסוף תקופת ששת החדשים היה הרב הקדוש בתעו, במגריבה, עירו של הרשב"ו. בא אליו מלאך המות ואמר לו, הגיע הזמן. ענה לו הרב, איך אתה לא מתבייש, רוצה אני להפטר בביתי בתוך המשפחה. אמר לו מלאך המות, אינני יכול לחכות הגיע הזמן ומגיע לך רק עוד עשרים וארבע שעות. ואתה צריך להפטר כאן. וע"י הרשב"ו תקבר.

פתאום נעלם מלאך המות והרב התפלא. הלך מלאך המות בצורת בן-אדם להזעיק את משפחת הרב. והודיע להם שהרב גוסס. באו כל משפחתו ובני עירו והסביבה, לתעו. כשהגיעו ראו את הרב יושב ומעמיק בלימודו. ושמח כאלו שלא קרה כלום. שאלו אותו מה נשמע? אמר להם, אני בריא בתוקף הבריאות אבל נשאר מהחיים שלי רק שמונה שעות. שחט הרב תרנגולת וצוה לבשלה. לאחר מכן סעד ואכל דוקא מן התרנגולת ששחט. הכינו לו קאת (עשב לעיסה) משופרי שופרי. וצוה לקרא זוהר הקדוש. כל הצבור השתתפו בלימוד והרב למד אתם מתוך שמחה גדולה והצבור לא מאמינים שהרב יפטר כי אין כל הרגשה לא נעימה. עם גמר האידרא רבא קרא לבנו הגדול ואמר לו, תשכב אותי. וצוה לו שלא יקבור אותו בפנים הגדר, במקום שקבור הרשב"ו, אלא ע"י הכניסה מבחוץ ונפטר בנשיקה ותע"א:

(יהדות שרעב בתימן דף קט)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

בזמני ההפסקות - כל אחד והשמחת חיים שלו

חכמי תימן

הרב סלימאן ב'ר יהיא חבשוש זצ"ל

נולד בצנעא בשנת תרי"ז בערך. תלמיד חכם חשוב, ומראשי הקהילה. שקד על הטבת חינוכם של ילדי תימן, והרחבת השכלתם. היה מגדולי העשירים, וסייע הרבה לעניים וחלשים. חיבר "אשכולות מרורות" - מתלאות יהודי תימן. חתנו הוא רבינו יחיא יצחק הלוי. עליו ראה בספר "משפחת חבשוש".

נפטר שם ב"ג מרחשון תרפ"א

תלמידים לתפארת

מי שרואה את התלמיד הנעלה אלעזר שמחי נ"י וכן את התלמיד הנעלה שלמה ססה נ"י מתמוגג מעונג, וממתפלל ומייחל שגם הוא יזכה שבנו יתפלל כמותם ע"כ קיבלו תעודת הצטיינות על תפילתם הזכה, ותפילת תשב"ר בוקעת רקיעים ואוריים וקורעת גזירות רעות

הברכה...

התודה...

לידידנו מכובדינו איש צעוע ונוחבא אל הכלים, אך מעשיו על טובו לכל מעידים, על אף שאנן התלמידים אנתו מכירים, משמח הוא אנתם ומחוקם ללמוד תורת ה' באהבה ובחשקים ה"ה יאיר מה טוב הי"י יהי רצון שימלא ה' ב"ה כל משאלות לבו לטובה, ויזכהו לכל מדה טובה ולשמחת בית השאנבה, וישמחו שמחה כפולה לעלם ולעלמי לעלמיא, ויראהו כל זרעו חכימיא ושריא בתורה הקדושה, גבריאות איתנה ונהורא מעליא, אכ"ר.

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ן ורבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה